

ת"פ 19190/05/16 - מדינת ישראל נגד א.נ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

03 אוקטובר 2017

ת"פ 19190-05-16 מדינת ישראל נ' נ'

מספר פל"א 413742/2015
לפני כבוד השופטת תרצה שחם קינן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם א.נ.

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד יונתן גנץ

ב"כ הנאשם - עו"ד שי רודה

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כתב האישום ותגובת הנאשם:

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת המתלוננים. מכתב האישום עולה כי מר ש.מ. (להלן: "המתלונן") הוא בן זוגה לשעבר של אשתו של הנאשם וכי להם ילדה משותפת (להלן: "הילדה"). במענה לכתב האישום הודה הנאשם בהימצאו במקום וטען שהמתלונן הוא זה שתקף אותו וכך גם המתלוננת.

מסכת הראיות:

2. המתלונן, מר ש.מ., העיד וסיפר כי הוא מצוי בסכסוך עם גרושתו, היא אשת הנאשם. לדבריו, עברה גרושתו דירה וסירבה למסור לו את כתובתה. המתלונן סיפר כי ביום המקרה היה עליו להביא את הילדה לגרושתו, אשר ביקשה להביא אותה לכיכר ברמת גן, משם לקח אותה קודם לכן באותו יום. כשהגיע למקום ברכב בו נהגה אשתו, היא המתלוננת, המתינו, הוא והמתלוננת, לגרושתו, שתבוא לקחת את הילדה. בעת שחנו לצד המדרכה

עמוד 1

בכיר, הבחין בנאשם, בעלה של גרושתו, שהגיע בהליכה מהירה, פתח את דלת הרכב בו ישב המתלונן (דלת קדמית ימנית) ולפתע הכה את המתלונן באגרופיו **"זה לא היה אגרוף רגיל, הוא הכה אותי עם משהו"** (עמ' 7, שורה 16). המתלונן הוסיף ואמר כי הנאשם **"נעל אותו"** **"רגל שמאל שלי הייתה מחוץ לרכב, הוא נעל אותה עם הרגל של עצמו"**, (עמ' 7, שורה 17). המתלונן מסר כי הנאשם הכה אותו כשדלת הרכב פתוחה, בשעה שהוא לוחץ עם רגלו על רגלו של המתלונן לעבר הרכב, באופן שלא אפשר למתלונן לזוז. לדברי המתלונן, יצאה אשתו מהרכב ומשכה את הנאשם מעליו, עם ציפורניה, הנאשם הדף אותה והיא נפלה על המעקה כשקמה, הדף אותה הנאשם פעם נוספת. המתלונן הוסיף ואמר, כי המכה שקיבל בראש **"בלבלה"** אותו ו**"זעזעה"** אותו. לשאלת בא כוח המאשימה מדוע התנפל עליו הנאשם, השיב המתלונן **"כשהגיע הנאשם אליי ופתח את הדלת, הצעקות שלו היו "אתה אומר לילדה שהזין שלך יותר גדול מהזין שלי"** (עמ' 8, שורה 15). בחקירה נגדית אישר המתלונן כי בינו לבין גרושתו קיימות מחלוקות בקשר להסדרי הראייה. לשאלת בא כוח הנאשם, אמר המתלונן כי כאשר בתו דיברה עם אמה (גרושתו), הרי שזו, תחת לעודד את הילדה לישון אצלו, **"הכניסה את הילדה להיסטריה והיא בכתה"**. המתלונן אישר שברכב נהגה אשתו וכי מאחור ישבו 3 ילדים. המתלונן חזר על דבריו, לפיהם הגיע הנאשם לקראתו מצד ימין ושלל את הטענה לפיה חצה הנאשם כביש בדרך אליו. לשאלת בא כוח הנאשם, אמר המתלונן כי הנאשם הכה אותו בעיקר בחזה, בראש וברגליים. עוד אמר כי לאחר שהגיע למשטרה, הגיע הנאשם ולאחר מכן אשתו ואמה. המתלונן סיפר שביקש לצאת מהרכב, אך הנאשם תפס את רגלו ולא אפשר לו לעשות כן. בתשובה לבא כוח הנאשם, אמר המתלונן כי הוא ואשתו נבדקו בבית החולים, וכי לא התנגד בזמן שהנאשם תקף אותו **"קיבלתי מכות ורק ישבתי"** (עמ' 17, שורה 26). המתלונן השיב לבא כוח הנאשם והכחיש את הטענה, לפיה הוא זה שהחל בריב בינו לבין הנאשם ומסר שהיה מאוד מופתע מהתקיפה. המתלונן אישר שיצא מהרכב לאחר שהנאשם הכה את אשתו.

3. לדברי הגב' ל.ב., בת זוגו של המתלונן, (להלן: **"המתלוננת"**), הייתה ביום המקרה תכנית, לפיה תישן בתו של המתלונן אצלם אלא שהבת לא רצתה לישון אצלם ורצתה לחזור לביתה. בנסיבות אלה, לקחו אותה היא והמתלונן ברכבם כדי למסור אותה לידי אמה וזאת כשהמתלוננת נוהגת ברכב. כשעמדו ליד המדרכה, הגיע, לדבריה, מולם הנאשם בהליכה נמרצת, וכשהגיע לרכב פתח את הדלת הקדמית הימנית והכה את המתלונן באגרופיו ולא אפשר לו לצאת מהרכב. לדבריה, לא אפשר הנאשם למתלונן לצאת מהרכב והמתלונן **"נכנס לבלק-אאוט"** (עמ' 20, שורה 30). בהמשך יצאה היא מהרכב, עמדה מאחורי הנאשם ומשכה אותו, שרטה אותו בפנים וקרעה את חולצתו. העדה הוסיפה ואמרה כי בזמן שמשכה אותו, הסתובב הנאשם לכיוונה, תפס אותה ו**"העיף"** אותה על האספלט וכי היא נחבלה. המתלוננת סיפרה ששרטה את הנאשם בפניו **"ובכל דרך אפשרית רציתי למשוך אותו"**. המתלוננת הוסיפה וסיפרה כי תוך כדי שהנאשם הכה את המתלונן, הוא אמר לו **"אתה לא תקרא לאשתי שרמוטה"**. במהלך עדותה סיפרה המתלוננת בעמ' 20, בשורה 18, כי מכשירי הטלפון שלה ושל המתלונן לא היו טעונים וכי לא ניתן היה לעשות בהם שימוש. בנסיבות אלה, לא יכולה הייתה להזעיק את המשטרה (עמ' 21, שורה 19). המתלוננת סיפרה כי צעקה לעזרה וכי לא הייתה ערה לעובדה שעובר אורח שמע אותה והתקשר לדווח למשטרה. המתלוננת הוסיפה כי הילדה לא דיברה וכי נראתה **"בהלם"**, למראה הנאשם שמרביץ לאביה. עוד סיפרה כי הנאשם התעשת וביקש להוציא את התיק של הילדה מהרכב כדי לקחת אותה עם התיק אל אמה. הסתבר כי הנאשם הוציא בטעות את התיק של הבן של המתלוננים ולאחר שהתרחק חזר להחליף את התיקים, וכשאמרה לו המתלוננת שיתבייש, אמר לה הנאשם **"שהוא לא יקרא לאשתי שרמוטה"** (עמ' 21, שורה 30). לשאלת בא כוח הנאשם, האם היה בידו חפץ בזמן שהכה את המתלונן, השיבה המתלוננת **"לא זכור לי. אם הייתי רואה הייתי אומרת"**. המתלוננת חזרה וסיפרה כי משכה את הנאשם על מנת להפריד אותו מהמתלונן וכי לאחר שהנאשם הפיל אותה, המשיכו המתלונן והנאשם לריב,

כשהמתלונן הצליח לצאת מהרכב. לדבריה, המתלונן לא הכה כלל את הנאשם.

4. מר עומרי הררי (להלן: "הררי") העיד וסיפר כי ביום המקרה, בעת שהלך ברחוב הרי הגלעד עקף אותו גבר, ניגש לרכב שחנה על הכביש, פתח את הדלת והכה את הנוסע. לדברי העד, המשיך ללכת והתקשר למשטרה. העד סיפר כי הגבר שעבר הכה את הנוסע ברכב באגרופיו. הוסכם על הצדדים כי העד מסר הודעה במשטרה כ-3 חודשים לאחר המקרה. העד המשיך ואמר: **"התקשרתי למשטרה. תוך כדי שאני מדבר עמם המשכתי להסתכל אחורה מדי פעם. הנהגת יצאה מהאוטו וניסתה להפריד ביניהם, צעקה, קפצה על התוקף, זה לא כל כך עזר לה. מן הסתם התוקף היה יותר חזק ממנה, הוא המשיך בשלו. אז היא ראתה אותי וצעקה לי להתקשר למשטרה ואמרתי לה שאני נמצא איתם בטלפון והגעתי לכביש הראשי והמשכתי ללכת.**

5. לתיק ביהמ"ש הוגש תקליטור המתעד את שיחת העד למוקד 100.

סיכומי הצדדים בתמצית

6. ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם על סמך עדויותיהם של המתלוננים, ועל סמך צילומי החבלות, שתועדו. עוד טען כי בעדותו של העד הררי עד אובייקטיבי, שהתקשר למשטרה, נמצא חיזוק לדברי המתלוננים. ב"כ המאשימה ביקש לזקוף לחובתו של הנאשם את העובדה שלא זימן את אשתו להעיד על מצבו, בעת שחזר לאחר העימות האלים, ועל גרסתו הראשונה בהתייחס לאירוע.

7. ב"כ הנאשם ביקש לזכות את הנאשם, בטענה כי לא הובאו ראיות שנגרמו למתלונן חבלות של ממש. לדבריו, לא תיעד גובה הודעתו של המתלונן את העובדה כי הבחין בחבלות על גופו. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי אין לתת אמון בעדותו של המתלונן. לדבריו, המתלונן לא היסס לשקר בדבריו לחוקר ששאל אותו אם הוא איים על הנאשם בזמן שהשניים נפגשו בתחנת המשטרה, ואישר זאת רק לאחר שהושמעה לו הקלטת השיחה ממכשיר הטלפון של הנאשם. ב"כ הנאשם טען כי היה מקום להעמיד את המתלוננת לדין משום שתקפה את הנאשם. לטעמו של ב"כ הנאשם, אין העובדה לפיה מסרו המתלוננים את הילדה לנאשם, מתיישבת עם האפשרות שיש בדבריהם באשר לאלימות בה נקט הנאשם משום אמת. שכן לטעמו הדעת נותנת שאילו הפגין הנאשם אלימות כפי שתיארו, לא היו מוסרים לידיה את הילדה. באשר להתנהגותה של המתלוננת, סבור ב"כ הנאשם כי יש לראות בה תקיפה וכי אין המדובר בניסיון להפריד בין הנצים. ב"כ הנאשם הפנה לעקביות בעדותו של הנאשם.

דין והכרעה

8. המתלוננים העידו וסיפרו כי ביום המקרה תקף הנאשם את המתלונן וכן תקף את המתלוננת, בעת שניסתה למשוך את הנאשם ולהפרידו מהמתלונן.

9. עדותם של השניים נתמכת בעדותו של הררי ובעובדה שבמהלך השיחה המוקלטת למוקד 100, נשמע הוא

עמוד 3

צועק שהוא מזמין משטרה. צעקה המחזקת את עדותו לפיה ביקשה ממנו המתלוננת להזמין משטרה והוא ענה לה שהוא מזמין ואף את עדותה של המתלוננת, לפיה צעקה לעזרה. גם אם טעה העד הררי לומר כי במקום היו ארבעה אנשים, (בעקבות שאלת המוקדנית, שהתייחסה לאפשרות לפיה נראו במקום ארבעה אנשים). לא מצאתי כי יש בחוסר הדיוק כדי להשליך על העדות כולה. עדותו של הררי, לפיה "קפצה" האישה על התוקף, מתיישבת עם הטענה לפיה התוקף היה הנאשם ולא המתלונן. דברי הנאשם בהודעתו ת/1, לפיהם כשהגיע לרכבם של המתלוננים, פתח המתלונן את הדלת והפילו ארצה, אינם מתיישבים עם תיאור הדברים כפי שראה אותם הררי.

10. הנאשם אישר שהמתלוננת אמרה לו "**אשתך מסיתה אותך**" אמירה העולה בקנה אחד עם מצב דברים בו ניסתה המתלוננת למצוא סיבה להתנהגותו התוקפנית של הנאשם.

גרסת הנאשם כפי שעולה מהשיחה עם גיסו

11. לתיק הוגש תקליטור, בו נשמעת שיחת טלפון, שהוקלטה על ידי הנאשם במכשיר הטלפון שלו, שעה שהתקשר לגיסו, עוד בטרם הגיע לתחנת המשטרה למסור את גרסתו למקרה. בשיחה, שהיא למעשה גרסתו הראשונה של הנאשם למקרה, שהובאה בפני ביהמ"ש (אשת הנאשם לא זומנה להעיד על מנת לספר מה אמר לה הנאשם מיד עם שובו הביתה), בהקלטה נשמע הנאשם מספר לגיסו כי המתלוננת באה מאחוריו ומשכה בחולצתו וכי שניהם "קפצו" עליו. כשנשאל הנאשם על ידי גיסו למה, השיב הוא "**אל תשאל אל תשאל**". דווקא החלק **החסר** בסיפור, אותו סיפר הנאשם לגיסו, הוא שמחזק את עדותם של המתלוננים, העדר גרסתו בקשר לתחילתו של האירוע, והעובדה שלא מצא לנכון לומר לגיסו כי המתלונן פתח את דלת הרכב והפיל אותו וכן הימנעותו מלהשיב לשאלה "למה" מחזקים לטעמי את עדותם של המתלוננים. הנאשם נשמע מספר לגיסו כי המתלוננת באה מאחוריו ומשכה בחולצתו, גרסה המתיישבת עם דבריו של הררי ועם דברי המתלוננים ומחזקת אותם.

האם הוכח שהמתלונן נחבל חבלה של ממש

12. לדברי המתלונן, הכה אותו הנאשם בחפץ חד. לדברי המתלוננת, לא הבחינה בכל חפץ. כך גם אין כל טענה לפיה נמצא חפץ חד בזירת האירוע. אני מניחה שהמתלונן טעה לחשוב שהוכה באמצעות חפץ.

13. ב"כ הנאשם הגיש את הודעתו של המתלונן על מנת להוכיח, בין היתר, שגובה ההודעה לא הבחין בחבלות על גופו של המתלונן. אני מסכימה עם ב"כ הנאשם שהחוקר, שגבה גם את הודעתה של המתלוננת, ציין בהודעתה של המתלוננת, כי הבחין בחבלות, ולא עשה כן בעת גביית הודעתו של המתלונן. אינני סבורה כי יש בכך כדי להעיד על כך שלא נראו חבלות על גופו של המתלונן. לא מן הנמנע שהחוקר לא הבחין בחבלות. החוקר לא ציין באופן מפורש כי **אינו** מבחין בחבלות הודעתו של המתלונן נגבתה בשעה 23:41. מהתעודה הרפואית ת/6 עולה כי המתלונן הגיע לאחר מכן, בשעה 01:55 לביה"ח בילינסון, שם נראו "**חבלות ראש בעיקר בפנים**" חבלות בחזה בצד ימין ובפנים. התעודה הרפואית מחזקת את דברי המתלוננים לפיהם נחבל המתלונן חבלה של ממש.

14. אינני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם לפיה היה מקום להעמיד את המתלוננת לדיון. שכן התנהגותה של

המתלוננת בנסיבות, כפי שהובאו בפני, חוסה תחת מוטת כנפיה של ההגנה העצמית ולפיה "לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מידי כדי להדוף תקיפה שלא כדין שנשקפה ממנה סכנה מוחשית של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו (ההדגשה שלי, ת.ק); ואולם, אין אדם פועל תוך הגנה עצמית מקום שהביא בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים.

סוף דבר

15. לאור כל האמור אני מרשיעה את הנאשם במיחוס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"ג תשרי תשע"ח, 03/10/2017 במעמד הנוכחים.

תרצה שחם קינן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נדחה לטיעונים לעונש ליום 12.11.17 לשעה 09:00.

עד ליום 08.11.17, יואיל הממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעתו בדבר התאמתו של הנאשם לבצע עבודות שירות.

ניתן ליצור קשר עם הנאשם, בטלפון: אאאאאא. כמו כן, ניתן לזמנו באמצעות ב"כ - עו"ד רודה, בפקס: 036938557.

הנאשם מוזהר בחובת התייצבותו.

ניתנה והודעה היום י"ג תשרי תשע"ח, 03/10/2017 במעמד הנוכחים.

